



ΤΑΧ. ΤΕΛΟΣ ΠΛΗΡΩΘΗΚΕ

ΙΚΟΡΦΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

Διμνην εφημερίδα του Συλλόγου Δικορφιωτών Ζαγορίου

ΤΕΥΧΟΣ 18-19 - ΙΟΥΝΗΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ 1987

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: Δημήτρης Παπαγιαν νόπουλος - Κισσάβου 11 - 121 37 ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Πρακτικά Γενικής Συνελεύσεως

Στο Δίκορφο, και στο γραφείο του Εξωραϊστικού Συλλόγου, σήμερα, στις 23 Αυγούστου του 1987, έγινε η Γενική Συνέλευση των μελών του Εξωραϊστικού Συλλόγου Δικορφιωτών «το ΔΙΚΟΡΦΟ».

Αφού διαπιστώθηκε η νόμιμη απαρτία, τακτικά μέλη οικονομικά τακτοποιημένα 80, παρόντα 43, η Γ.Σ. προχώρησε στην ψηφοφορία του Προεδρείου και εκλέχτηκε πρόεδρος της Γ.Σ. ο κ. Ζώης Γιώργος. Χρέη γραμματέα εκτέλεσε ο κ. Δημήτρης Παπαγιαννόπουλος. Στη συνέχεια διαμορφώθηκαν τα θέματα των Γ.Σ. που ήταν:

- Οικονομικός απολογισμός.
- Διοικητικός απολογισμός.
- Θέμα πανηγυριού.
- Θέμα εφημερίδας.

Τον λόγο στο πρώτο θέμα έλαβε η ταμίας του συλλόγου διδα Παπαγιαννοπούλου Γεωργία, που διάβασε την έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής (συνημμένη). Η Γ.Σ. ψηφίζει υπέρ του οικονομικού απολογισμού ομόφωνα. Στην συνέχεια ακολουθεί ο διοικητικός απολογισμός από τον γραμματέα του συλλόγου κ. Γιώργο Λέκκο. Διαδικαστικά γίνεται πρόταση από τον κ. Δημήτρη Παπαγιαννόπουλο, να γίνει ξεχωριστή ψηφοφορία για τα πεπραγμένα του Δ.Σ., και της Επιτροπής Αθηνών. Η πρόταση γίνεται δεκτή. Μετά το διάβασμα από τον γραμματέα του διοικητικού απολογισμού γίνονται διευκρινιστικές ερωτήσεις. Οι

κ.κ. Μητρόπουλος Μενέλαος και Δούκας Ηλίας ζητούν να μάθουν, σχετικά με την επιχορήγηση του σπιτιού του Βόλγα. Ο κ. Παπαγιαννόπουλος Δημήτρης ζητάει διευκρινήσεις για την τοποθέτηση του Δ.Σ. για τον περσινό προγραμματισμό, και την ιεράρχηση των έργων που πρέπει να γίνουν από τον σύλλογο. Δίνονται απαντήσεις από τον γραμματέα κ. Γιώργο Λέκκο.

Στην συνέχεια έγιναν τοποθετήσεις. Ο κ. Οικονόμου Γιάννης υπενθύμισε τις περσινές αποφάσεις της Γ.Σ., και ζήτησε τα περσινά πρακτικά, που όμως δεν υπήρχαν. Ο κ. Σιώμος Γιώργος τοποθετήθηκε πάνω στο θέμα νερού και σπιτιού Μώμου. Ο κ. Μητρόπουλος Μενέλαος τάχθηκε υπέρ του νερού και κατά του σπιτιού Μώμου. Ο κ. Παπαγιαννόπουλος Δημήτρης τοποθετήθηκε κατά του διοικητικού απολογισμού με το σκεπτικό ότι δεν έχουν γίνει έργα από τον σύλλογο. Ο κ. Σιάφας, μέλος του Δ.Σ., εξήγησε το πώς θα δοθούν τα λεφτά στην κοινότητα από τον σύλλογο για το σπίτι Μώμου. Ο κ. Γιώργος Καρράς τόνισε την κυριαρχότητα της Γ.Σ., και το δικαίωμα να καθορίζει η ίδια τι πρέπει να γίνουν τα λεφτά των μελών της. Ο κ. Γιώργος Τσίνης για την οικία Μώμου. Ο κ. Νίκος Τσίνης εξηγεί από πλευράς κοινότητας τι έγινε για το νερό. Στην συνέχεια ακολουθούν διάφορες αντεγκλήσεις και δια-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 2

Απ' τη σκοπιά μας ΣΚΕΨΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ Γ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Είναι γνωστά πλέον σε όλους μας αυτά που διαδραματίστηκαν στην φετεινή Γ.Σ. του συλλόγου μας. Από την στήλη αυτή δεν θα επιχειρήσουμε να ρίξουμε το φταίξιμο σε κανέναν, αλλά να δούμε ορισμένα πράγματα με καθαρό πλέον μυαλό, μια και που οι πρώτες εντυπώσεις έχουν πλέον περάσει. Και η πρώτη διαπίστωσή μας είναι, ότι όλα όσα συνέβησαν, είχαν αφετηρία την αγάπη και το ενδιαφέρον των χωριανών για το χωριό και τα προβλήματά του. Αυτό βέβαια κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει. Η δεύτερη διαπίστωση είναι ότι τα διάφορα γεγονότα που συνέβησαν ξεκίνησαν από λάθος εκτίμηση, ίσως από μη σωστή ενημέρωση για τα προβλήματα και την όλη διαδικασία επίλυσής τους, ίσως και από ορισμένες κουβέντες της στιγμής, που σε άλλη περίπτωση θα περνούσαν απαρατήρητες, αλλά στην φορτισμένη ατμόσφαιρα που είχε δημιουργηθεί έπαιξαν καταλυτικό ρόλο. Και η δήλωση παραίτησης των μελών του Δ.Σ. του Συλλόγου έγινε σε τελείως άκαιρη στιγμή. Μια τρίτη παρατήρηση είναι η λαθεμένη εντύπωση που υπάρχει σε μερικούς, ότι δεν μπορεί κάποιος να διαφωνεί με την γνώμη των πολλών. Μα η αρχή της δημοκρατίας είναι, καθέναν να έχει την άποψή του και να την εκφράζει ελεύθερα και δημόσια κι από κει και πέρα να υπακούει στην απόφαση των πολλών. Η όλη

κατάσταση πυροδοτήθηκε κι από, μια επιστολή που κοινοποίησε το Δ.Σ. του συλλόγου, επιστολή που εγκρίθηκε ΟΜΟΦΩΝΑ από τα μέλη του, και που προσαθούσε να ηρεμήσει τα πράγματα και να δώσει κάποιες εξηγήσεις. Κάπου όμως η σύνταξη του κειμένου έδωσε λαβές για περισσότερα σχόλια και αντιδράσεις. Δυστυχώς η όλη εικόνα της Γ.Σ. μεταδόθηκε και έξω από το χωριό κι ο κόσμος νόμισε ότι στο Δίκορφο τσακώθηκαν. Λάθος όμως μεγάλο. Και αποδείξη η ομόνοια και συνεργασία των χωριανών στο πανηγύρι, που όπως λέμε και σε άλλη στήλη στέφθηκε από μεγάλη επιτυχία.

Αλλά ας έρθουμε στα επίμαχα θέματα που τόσο συζητήθηκαν και τόσες αντιθέσεις έφεραν. Κατά την γνώμη μας δεν θάπρεπε να συζητηθούν σε τόσο μεγάλη έκταση στην Γ.Σ. του συλλόγου, γιατί είναι θέματα κυρίως κοινοτικού συμβουλίου. Αλλά ας δούμε τα θέματα και τις θέσεις του Δ.Σ. πάνω σε αυτά, όπως τα καταλάβαμε. Δυστυχώς τα μονοπώλησαν το ενδιαφέρον, το νερό και το σπίτι του Μώμου, που ως γνωστό δώρησε η κ. Αφροδίτη Βόλγα στην κοινότητα. Για το πρώτο υπήρχε δέσμευση από την περσινή Γ.Σ., ότι ο Σύλλογος θα συνδράμει οικονομικά για να έρθει το νερό, όταν του το ζητήσει η κοινότητα. Μέχρι τώρα όμως, δεν βρέθηκε το μέρος από όπου θα έρθει το (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 3)

Αναμνήσεις από το χωριό

Γράφει ο ΤΟΛΗΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Αίγυπτος, Αμερική και προ παντός η Ρουμανία, ήταν ο πόλος έλξης των ταξιδιών των Ζαγοριών. Στην Αμερική, πήγαινε κι ερχόταν ο μακαρίτης κοντοχωριανός μας, από την Μανασσή, Γιώργος Βακόλας. Φιλότιμος, όπως όλοι οι Μανασσιώτες και χουβαρντάς, τον πλεούριζε η μαριζα της ανέχειας, όταν έρχονταν τακτικά στο χωριό μας τα Σαββατοκύριακα, και τον τάραιζε τα θράδια στους μεζέδες και στα τσίπουρα στο μπακαλιό του μπαρμπα - Σάββα. Ήταν περσιμονές του πανηγυριού και τον θυμάμαι σαν να τον έχω μπροστά μου. Περιτοιχίζόμενος από καμιά δεκαριά άτομα, συνηθισμένη παρέα της νυχτερινής πελατείας του μπαρμπα - Σάββα, ο Βακόλας ξεχώριζε στην εμφάνιση από τους ντόπιους. Αφού ντυμένος ο Γιώργος σε αμερικανικό στυλ. Ένα κοστούμι ανοιχτό γραμμωτό, με πολλή απαλή βερμάν καρδιά στο φόντο, παπούτσια σε σχέδιο Σικάγου, μπιτερά, ποικύμιο άσπρο νάυλον, πολύ της μόδας τότε, που δεν ήθελαν ποτέ σιδέρωμα. Τέτοια ποικύμια είδα στη μεταπολίτευση, που τα είχε στείλει στην Ελλάδα η Ούνρα και τα μοίραζαν σαν δώ-

ρο από τους «πονόψυχους» Αμερικανούς, και κατά προτίμηση τάπαιναν κυρίως οι «ακρεφείς εθνικόφρονες». Ο Βακόλας θυμάμαι φορούσε μια γραβάτα ολοπράσινη με φόντο άσπρους και πράσινους φοίνικες! Η γραβάτα κρατιώταν στο λαιμό με μια διδωτή κίτρινη καρφίτσα περασμένη στο γιακά του πουκαμίου, πολύ της μόδας τότε κι αυτή, όπως και τα ψαθάκια! Όταν ο Γιώργος γεμάτος αρχοντιά, άνοιγε κάπως το σακκάκι του, ξεχώριζαν δυο θαυμάσιες λαστιχένιες τράντες πολύ φαρδιές. Στη μικρή τσέπη του σακκάκιού υπήρχε άσπρο μαντήλι σε τρία σχήματα, που έμοιαζαν σαν μικρές πυραμίδες. Εκεί ξεχώριζε κι ένας ολόχρυσος στυλός, και από την άλλη τσέπη μια καδένα ρολογιού, που ξεκινούσε από την κομπότρη του πέτου. Μπροστά στην ασυνήθιστη αυτή αρχοντιά του Βακόλα, όλη η πόλη παρέα φαινόταν σαν σκιάχτρα, σαν εκείνα που βάζαμε στ' αμπέλια για τα ζ'λάπια και τα πουλιά! Άλλος φορούσε ακόμα το χειμωνιάτικο παλτό του, άλλος τσαρούχια, άλλος παπούτσια γουναρισμένα με φίδια από τον μπαλωματή, άλλος πάλι κασκέτο με γέσο σπασμένο ή ρεπούμπλικαν, με πέτο ολόασπρο από τον ιδρώτα του καλοκαιριού, και στο βάθος του μαγαζιού ο Τάκης Ρέσσος, ο λεγόμενος «Τσιροπούλιας» μ' ένα ψαθάκι ακουμπισμένο στα γόνατά του! Εκείνος όμως που σπαράλιζε το σκηνικό της όλης ευπρέπειας που ξεκινούσε από την Αμερική του Βακόλα, ήταν η εμφάνιση του αγροφύλακα Κώστα Μπανιά. Μια φουστανέλα νυχθημερόν άβγαλη από πάνω του. Ο αλατζάς του Μπανιά ξεκούμπωτος από την ζέστα, ένα στήθος κατάμαυρο από τριχες, που έμοιαζαν σαν κλωνάρια αδιάβατου δάσους!

Σαρδέλλα δεν είχε μείνει στο ράφι από τις παραγγελίες. Στο... μακελειό αυτό της ρακοποιίας — «φέρε και φέρε» — λάβαινε μέρος κι ο ίδιος ο μπακά-

λης, ο μπαρμπα - Σάββας, με βοηθό στο σερβίρισμα τον μακαρίτη Φάνη Στεριάδη! Τις παραγγελίες τότε έγραφε και τότε ξεχνούσε ο Μπαρμπα - Σάββας. Όταν τις σημείωνε, φορούσε ένα είδους γυαλιά, που ο σκελετός τους μόλις στηρίζονταν στην άκρη της μύτης του, και τα μάτια του, από την ακατάπαστη χρήση του τσίπουρου, έμοιαζαν σαν να τα έβλεπε σε ιεγεθυντικό φακό!

Η ώρα περνούσε, και κόντευαν μεσάνυχτα. — «Τον λογαριασμό», φώναξε κάποιος από την παρέα δειλά - δειλά. Τότε ο αέχαστος και γεμάτος καλοσύνη Τάκης Χριστοδούλου, ο επιλεγόμενος και «Μπουραζάς», γύρισε με πρόπο στον διπλανό του Θεμιστοκλή Λέκκο και του είπε χωρίς ν' ακούγεται: «Έχει γούστο να μας φορτώσει όλον αυτόν τον λογαριασμό ο Βακόλας και να νομίζει ότι τον φιλοξενούμε». Ο μπαρμπα - Σάββας με το ρακοπότηρο στο χέρι περιμένε πληρωμή. Ολοι έκαναν πως βάζουν το χέρι στην τσέπη. Μάλιστα ένας, ο πιο θαρραλέος φώ-

ναξε: «Τι σου χρωστάμε μπαρμπα - Σάββα;» «Αδύνατον, με προσβάλλετε» ακούστηκε η φωνή του Βακόλα. Εδώ σταμάτησαν τα καρδιοχτύπια ολονών. Ο Βακόλας έβγαλε επιδεικτικά ένα μάστο χιλιάρικα και όπως τα κρατούσε στη χούφτα, άφησε ένα πεντακάρικο πάνω στα πιάτα, κι ήταν έτοιμος ν' αφήσει ακόμα κάτι τι. «Αει Γιωργάκη μ', φτάν' φτάν', κι ε' άλλα με γεια, να σε ξαναδούμε πάλι το Σαββατοκύριακο πούχουμε και το πανηγύρι», να κοπιήσ' και στο σπίτι, φώναξε ο μπαρμπα - Σάββας.

Διαλύονταν η παρέα και ο μπαρμπα - Σάββας με στα σκοτάδια του μισοσωριού, με τη βοήθεια κλεφτοφάνταρου, έκλεινε το μαγαζί τρικλίζοντας από το ρακί, έφυγε από το δρόμο που ήταν το σπίτι του Γιάννη Ραγιά, που θυμάμαι λίγο παρακάτω ήταν ένας όχτος που τον λέγαμε χαρκτηριστικά «στα σκούπρα» εκεί δηλαδή που πέταγαν τα σκουπίδια, και τα πετάν ως τώρα.

Ωραίος κόσμος.

ΕΓΚΡΙΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΕΞΩΡΑΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΩΝ «ΤΟ ΔΙΚΟΡΦΟΝ»

Σήμερα 22 Αυγούστου 1987 και μέρα της εβδομάδας Σάββατο, η εξελεγκτική επιτροπή, αποτελούμενη από τους Κωνσταντίνο Κωρρά, Δημήτριο Λέκκο και Άρτεμης Παπαγιαννοπούλου, πραγματοποίησε τον απαιτούμενο έλεγχο διαχειριστικό.

Ε Σ Ο Δ Α

Έσοδα από Γιάννηνα 577.622 δρχ.
Έσοδα από Αθήνα 199.350 δρχ.
ΣΥΝΟΛΟ 776.972 δρχ.

Ε Ξ Ο Δ Α

Γενικά έξοδα με παραστατικά στοιχεία 138.330 δρχ.
ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΓΙΑ ΝΕΑ ΧΡΗΣΗ 638.642 δρχ.

Από τα παραπάνω χρήματα, 585.300 δρχ. βρίσκονται στα χέρια του ταμιά. Οι 46.850 είναι κατατεθειμένες στην τράπεζα, και 5.300 δρχ. είναι το πάγιο ποσό των Αθηνών.

Η επιτροπή εγκρίνει τον οικονομικό απολογισμό του δικορφιώτικου συμβουλίου, και προτείνει την υπερψήφισή του.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΚΘΕΣΗΣ

απο τον σύνδεσμο Ζαγοριόων

Ο Π.Σ.Ζ. κάθε χρόνο διοργανώνει διαγωνισμό έκθεσης μεταξύ όλων των μαθητών της Στ' τάξης του Δημοτικού Σχολείου που λειτουργούν σήμερα στο Ζαγόρι. Νικητής, για τρίτη συνεχή χρονιά, αναδείχθηκε ένας μαθητής του Δ.Σ. Βεβούσας, ο Γιάννης Νόλλας. Θερμά συγχαρητήρια στον Γιάννη, και κάθε ευχή μας για καλή πρόοδο στο γυμνάσιο. Η ανακοίνωση του Π.Σ.Ζ. που μας στάλθηκε την παραθέτουμε σε άλλη στήλη. Παρακάτω το πρώτο βραβείο, η έκθεση του Γιάννη Νόλλα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΟΛΛΑΣ
Μαθητής Στ' τάξης
Βεβούσας Ζαγορίου

ΘΕΜΑ: Ποιοί παράγοντες νομίζεις μπορούν να βοηθήσουν στο ξαναζωντανέμα και την ανάπτυξη του Ζαγορίου.

Τα χωριά του Ζαγορίου ή άλλως Ζαγοροχώρια, είναι σαραντατέσσερα χωριά σκαρφαλωμένα στις κορφές της Πίνδου. Αυτά τα όμορφα γραφικά χωριά με τα όμορφα δάση και ποτάμια που άλλοτε έφυζαν από Ζωή, τώρα κοντεύουν να ερημώσουν. Το μόνο που μας θυμίζει τώρα την ένδοξη και ακμαία ιστορία τους είναι τα παλιά αρχοντικά σπίτια που όμως κι αυτά κοντεύουν να γκρεμιστούν κάτω από το μεγάλο βάρος του χρόνου.

Πολλοί λόγοι συντέλεσαν στην ερήμωση των χωριών. Ένας κύριος λόγος είναι η έλλειψη δουλειάς και επομένως στην δύσκολη διαβίωση των κατοίκων του χωριού σε μια εποχή που οι ανάγκες όλο και αυξάνονται.

Με τη βοήθεια όμως της Πολιτείας και των κατοίκων, μπορούν τα Ζαγοροχώρια να ξαναγίνουν τα ακμαία χωριά, που ήταν άλλοτε. Τα Ζαγοροχώρια έχουν κάθε χρόνο πολλούς Έλληνες και ξένους τουρίστες που έρχονται να θαυμάσουν τα μεγάλα και όμορφα δάση με τις δροσερές πηγές, τα ψηλά και απόκρημνα βουνά. Τα όμορφα θαμνίσια φαράγγια και τα ποτάμια, που είναι γεμάτα ψάρια.

Αυτός ο τουρισμός μπορεί να προσφέρει πολλά στα Ζαγοροχώρια με την κατάλληλη εκμετάλλευσή τους. Μπορούν να χτι-

τούν ξενοδοχεία και ξενώνες σε κατάλληλα μέρη, ώστε να φιλοξενούν τους τουρίστες. Ακόμα πρέπει να γίνουν δρόμοι για την διευκόλυνση της συγκοινωνίας. Να φτιαχτούν μουσεία διαφόρων ειδών και να κρατηθούν στη ζωή το αξιοθέατα. Όμως το παν είναι η καθαριότητα γιατί ίαμα δεν καθαριστούν οι τόποι ο τουρισμός θα μειωθεί κατά μεγάλο βαθμό. Και τέλος για τον χειμώνα πρέπει να φτιαχτούν πίστες. Με όλες αυτές τις προσπάθειες για τον τουρισμό, πολλοί άνεργοι θα βρουν δουλειά.

Ένας άλλος παράγοντας που πρέπει να προσέξουμε είναι τα δάση που πρέπει να προστατευτούν από τυχόν καταστροφές και κυρίως από τη φωτιά, γιατί η ευλεία αποτελεί τη κύρια απασχόληση των εργαζομένων στα χωριά του Ζαγορίου. Εδώ χρειάζονται τα Ζαγοροχώρια και τη βοήθεια του κράτους για να προωθήσουν την ευλεία και να αναπτύξουν την ευλογητική τέχνη.

Επίσης μπορεί να αναπτυχθεί η βιοτεχνία σε πολλά χωριά με παράδοση σε αυτή και τότε πολλά παιδιά που θα έφυγαν για τα μεγάλα αστικά κέντρα θα μείνουν στον τόπο τους.

Το κράτος πρέπει να εκμεταλλευτεί κατάλληλα τις τυχόν πρώτες ύλες που υπάρχουν στα χωριά δύσκολα δουλειά και ζωή στα χωριά.

Εύχομαι να γυρίσουν πάλι όλοι οι ξενιτεμένοι κι αυτοί που βρίσκονται στην Ελλάδα στα χωριά τους και να ξαναζωντανέψουν πάλι όλα τα χωριά και ν' αρχίσει μια νέα ζωή στους τόπους αυτούς.

Σκέψεις απο την Γ.Σ. του Συλλόγου μας.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελ. 1
το νερό. Η κοινότητα περιμένει γεωλόγο από την ΙΓΜΕ για να κάνει έρευνες. Έτσι όσα λεφτά και να έδινε ο σύλλογος, θα έμεναν ανεκμετάλλευτα αφού δεν θα μπορούσαν να απορροφηθούν, μια και δεν υπάρχει κάτι έτοιμο από την κοινότητα ακόμα. Παρ' όλα αυτά, το ΔΣ του συλλόγου είχε στην άκρη 150.000 δρχ., μήπως ξαφνικά του ζητηθεί από την κοινότητα να συνδράμει οικονομικά. Είναι φανερό πλέον, ότι το ΔΣ σε καμία περίπτωση δεν άφησε την προτεραιότητα του νερού για κάτι άλλο. Είναι και παραμένει το πρώτο θέμα, αλλά πρέπει πρώτα η κοινότητα να βρει τον τόπο απ' όπου θάρθει το νερό. Για το σπίτι του Μώμου. Όπως είπαμε παραπάνω μια και το κονδύλι για το νερό δεν μπορούσε να απορροφηθεί, το ΔΣ του συλλόγου με ΟΜΟΦΩΝΗ απόφαση, δανειοδότησε τη κοινότητα για να γίνουν εργασίες στο σπίτι, γιατί υπήρχε κίνδυνος να πέσει. Επαναλαμβάνουμε ότι δανειοδότησε την κοινότητα και τα λεφτά θα επιστραφούν από το μισθό του προέδρου της κοινότητας. Και οπωσδήποτε, ούτε το νερό άφησε για να γίνει το σπίτι,

που παραμένει το πρώτο ζήτημα, ούτε υπαναχώρησε το Δ.Σ. στο θέμα του σπιτιού όπως πιστεύτηκε από την επιστολή που κοινοποιήθηκε. Απόδειξη, ότι οι εργάτες άρχισαν να δουλεύουν στο σπίτι.

Έτσι λοιπόν πρωταρχικοί στόχοι για τον σύλλογο είναι πάλι το νερό, όταν βρεθεί η τοποθεσία από όπου θα έρθει και τα σκουπίδια, θέμα που κατά τη γνώμη μας είναι εξ ίσου σοβαρό, αλλά δεν αναφέρθηκε καν. Κι εδώ, για τα σκουπίδια, ελπίζουμε να λύσει το πρόβλημα ο κ. πρόεδρος της κοινότητας, σε συνεργασία με άλλους φορείς, αφού όπως είπε έχει την δυνατότητα να το κάνει.

Αυτές είναι οι απόψεις μας και οι θέσεις του ΔΣ όπως τις καταλάβαμε. Ελπίζουμε, αν κάποιος έχει αντίρρηση ή θέλει να πει τη γνώμη του, να ξεκινήσει ένας διάλογος μέσα από αυτές τις στήλες. Και είναι προτιμότερος ένας ανοιχτός διάλογος παρά κουβέντες «του καφενεϊού». Και η εφημερίδα μας είναι αισιόδοξη ότι όλα τα προβλήματα μέχρι του χρόνου θα έχουν λυθεί.

Ο υπεύθυνος σύνταξης

ΜΙΑ ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΙΓΜΕ ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Κι ενώ εμείς στο χωριό φωνάζουμε γιατί δεν επαρκεί το καλοκαίρι το νερό, και γιατί δεν γίνονται ενέργειες ώστε να λυθεί, έρχεται μια μελέτη του ΙΓΜΕ (Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών) και φανερώνει το πόσο μεγάλο πρόβλημα υπάρχει με το νερό σε όλη την Ελλάδα.

Η εβδομαδιαία εφημερίδα «ΠΟΝΤΙΚΗ» της 9.10.87, φέρνει σε φως αυτή τη μελέτη, και αντιγράφουμε αποσπάσματα.

... Το πρόβλημα είναι, όπως φαίνεται, κάτι περισσότερο από γονιό, μια και σ' όλη την Ελλάδα υπάρχει (και κυριολεκτούμε) τρομακτική λιμνοθάλασσα. Ναί, το 1987 (που τελειώνει) δεκάδες δήμοι και κοινότητες σ' όλη την Ελλάδα δεν έχουν καθόλου νερό...

Για να σας πιάσει όμως ανατριχίλα, να ποια είναι τα στοιχεία της μελέτης κατά νομό.

• Ιωάννινα: Το 46ο ο των δήμων και κοινοτήτων δεν έχει νερό το καλοκαίρι.
• Θεσσαλία: Το 67ο ο των δήμων και κοινοτήτων δεν έχουν νερό χειμώνα καλοκαίρι και το 8ο ο δεν έχει νερό (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 5)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ

—Αρραδωνιάστηκε η Ρηνούλα Νίγη, με τον εκλεκτό της καρδιάς της Θανάση Σίκα. Καλά στέφανα παιδιά.

—Η Πόπη Λέκκου του Μάνθου, παντρεύτηκε στην Θεσσαλονίκη τον Σεπτέμβριο. Οι ευχές μας για δύο ανθόσπαρτα και καλούς απογόνους.

—Και η Κούλα Μητροπούλου παντρεύτηκε τον αγαπημένο της. Και σ' αυτούς ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

—Ευχάριστες στιγμές για το Παπαγιαννοπούλειο στα Στάλσβ. Παντρεύτηκε η Βούλα Παπαγιαννοπούλου με τον εκλεκτό της καρδιάς της τον Γιώργο Τσεραμέλη στην Αθήνα. Την επόμενη μέρα αρραδωνιάστηκε και ο Τάκης Παπαγιαννόπουλος με την Όλγα Ευαγγελιάτου.

—Την δεύτερη κόρη του απέκτησε το ζεύγος Τάσου και Εδελίνας Βλάχου. Να σας ζητήσει παιδιά.

—Αγόρι απέκτησε και ο Τάσος Τσούμης. Να σου ζητήσει Τάσο.

—Το δεύτερο αγόρι του όμως απέκτησε και ο Κώστας Δανάς. Να του ζητήσει.

—Έρχουμε όμως και πολλά χαρίσματα. Έτσι, ο Θεόφιλος Καραγιάννης βάπτισε την κόρη του που της δόθηκε το όνομα Ελευθερία. Η Σαββούλα κόρη του προέδρου της Κοινότητας Μάνθου Σακελλαρίου, βάπτισε κι αυτή την κόρη της, που της δόθηκε το όνομα Έλενα. Κλεοπάτρα είναι η ονομασία της κόρης του Τάσου Βλάχου και Αποστολία της μικρής κόρης του Τάκη Λέκκου.

—Αρραδωνιάστηκε και ο Πέτρος Οικονόμου με την αγαπημένη του Ρούλα Σακαρέλη. Καλά στέφανα παιδιά.

—Κόρη απέκτησε και η Έρι, η κόρη του Βασίλη Καρρά. Να της ζητήσει.

—Πέθανε στις αρχές του καλοκαιριού η χωριανή μας Αγάθα Πούρη. Στους συγγενείς της εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας.

—Σε ηλικία μόλις 38 χρόνων πέθανε ο γνωστός Νίκος Παπαγεωργίου από την Μανιαστί. Τα συλλυπητήριά μας στους συγγενείς του.

—Στην Ηγουμένητα πέθανε ο Γιάννης Κώνστας, που ήταν από τους πιο ταπεινούς καμάδες κατηγορούμενους στο χωριό μας. Στα παιδιά του εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας.

φράζουμε τα θερμά συλλυπητήριά μας.

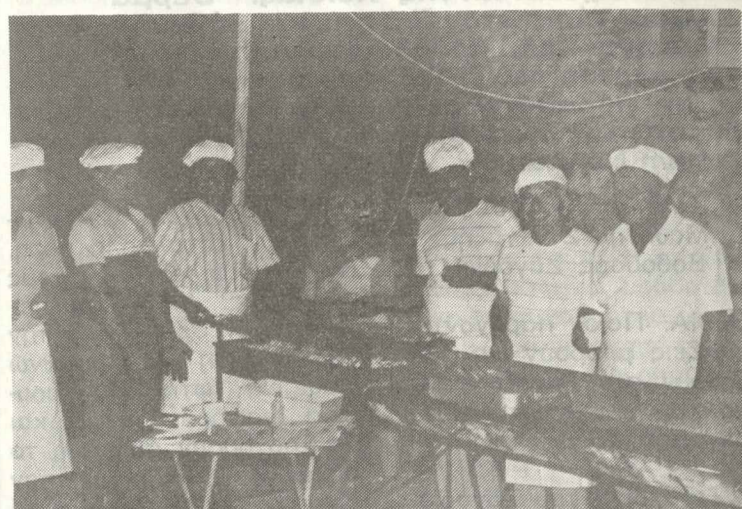
—Επιτέλους, το γεφύρι του Στάθη επισκευάστηκε. Η εφορεία Νεωτέρων Μνημείων έστειλε τους εργάτες της τον Αύγουστο και επισκεύασαν το γεφύρι που είχε αρχίσει να πέφτει από την μια μεριά εξ αυτών των νεροφαγοματών. Ελπίζουμε σύντομα να πάρει σειρά και το ενόνηστρο της περιοχής.

—Ενημέρωση από την κοινότητα σ' αυτό το φύλλο μας δεν έχουμε. Ελπίζουμε για το επόμενο φύλλο. Πάντως εμείς θα σας πληροφορήσουμε για δυο - τρία πράγματα που ξέρουμε. Και πρώτα, άρχισαν οι εργασίες στο σπίτι του Μώμου, που ως γνωστό το δώρησε η κ. Αφροδίτη Βόλγα στην κοινότητα. Επίσης, πλακοστρώθηκαν απ' αρχής τα χαράκια κάτω από το σχολείο, έργο που ήταν να γίνει πριν το πανηγύρι. αλλά τελικά δεν έγινε και μπήκαν κάγκελα στην είσοδο του σχολείου. Από πληροφορίες που έφταναν ως τα αυτά μας —όχι πάντως από την κοινότητα— μαθαίνουμε ότι κατά 99% ο θα γίνει δρόμος από την Ράχη που θα περνάει στον Σταυρό, καθώς και δεξαμενή στην περιοχή αυτή. Ελπίζουμε να γίνει το επόμενο φύλλο μας να έχουμε ενημέρωση από την κοινότητα.

—Ευχαιρούμε πολύ τον κ. Γεώργιο Ρούκο για τα καλά του λόγια και για την προσφορά του.

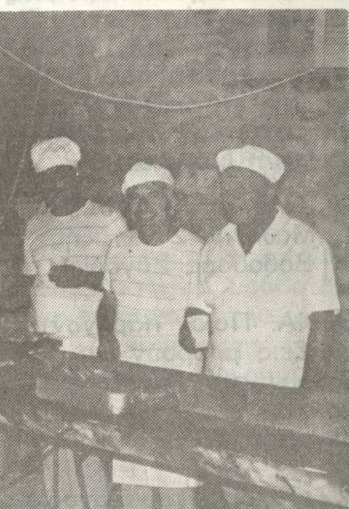
—Όπως ήδη θα είναι γνωστό στους περισσότερους, το πανηγύρι μας φέτος είχε μεγάλη επιτυχία, τόσο από οργανωτικής άποψης όσο και από προσέλευσης κόσμου. Η λειτουργία του μαγαζιού από τον Σύλλογο και η εξυπηρέτηση των παρευρισκόμενων έφτασε σε πολύ ψηλά επίπεδα και όλοι έμειναν κατενθουσιασμένοι. Πολλοί χωριανοί προσφέρθηκαν και δούλεψαν για την επιτυχία του, άλλοι δουλεύοντας σαν γρασκόνια, άλλοι σαν ψήστες, άλλοι στο ταμείο και άλλοι στην κουζίνα. Και η μεγαλύτερη αμοιβή της συνεργασίας των χωριανών και της αγάπης για τον Σύλλογο φανερώθηκε στην στιγμή που έπρεπε να κουβαληθούν οι καρέκλες από τον φορτηγό ως την πλατεία. Τότε

μια ουρά από εξήντα (60) χωριανούς, μικρούς και μεγάλους σχηματίστηκε και σε χρόνο ρεκόν οι καρέκλες και τα τραπέζια θωρήθηκαν στη θέση τους. Πολύ καλά όμως πήγε



και η λαχταρόνος αγορά που έγινε. Και θα δεν θα πρέπει να ξεχάσουμε να αναφέρουμε την πολύτιμη συμβολή στην λειτουργία των αδερφών Τσού, για και του Αλέκου Κοτσάλη.

δη, που όπως κάθε χρόνο, πρόσφεραν πολλά και πλούσια δώρα για την επιτυχία της λαχταρόνος. Ελπίζουμε και το διοικητικό συμβούλιο του συλλόγου μας να μας ενημερώσει



στο επόμενο φύλλο μας για την επιτυχία του πανηγυριού και για ότι άλλο έχει προκύψει μέχρι τότε.

ΤΑΚΗΣ
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο πολιτιστικός Σύνδεσμος Ζαγοριού στην προσπάθειά του για το ξανάζωτανεμα και την ανάπτυξη του Ζαγοριού προκήρυξε διαγωνισμό εκδόσεως μεταξύ όλων των μαθητών της ΣΤ' τάξεως των Δημοτικών Σχολείων που λειτουργούν σήμερα στο Ζαγόρι με θέμα «Ποιοι παρόντες νομίζεις μπορούν να βοηθήσουν στο ξανάζωτανεμα και την ανάπτυξη του Ζαγοριού», πιστεύοντας πως τα Ζαγοριόπουλα αν και ζουν απομονωμένα και μακριά από τους ποικίλους ερεθισμούς των πόλεων διαθέτουν υψηλή κατάρτηση και διατυπώνουν με πληρότητα και σαφήνεια τις σκέψεις και εμπειρίες τους.

Στον παραπάνω διαγωνισμό έλαβαν μέρος 16 μαθητές από 8 Δημοτικά Σχολεία.

Η επιτροπή αξιολόγησης των γραπτών αποτελούμενη από τους Ζαγοριόσιους - Δασκάλους Καπελίδη Σπύρο, Θεοδώρου Ηρακλή και Γεωργίου Νικόλαο, αφού έλαβαν υπόψη τους όλα τα κριτήρια, αποφάσισε να ανακηρύξει ως νικητή τον μαθητή Γεώργιο Ρούκο, ο οποίος έλαβε το 1ο βραβείο.

Το Δ.Σ. συγχαίρει όλα τα Ζαγοριόπουλα που έλαβαν μέρος και τους εκλεκτούς δασκάλους που συνέβαλαν στην επιτυχία του παραπάνω διαγωνισμού.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου Ζαγορισίων

ΕΝΟΤΗΤΑ

Όταν αποφασίστηκε να εκδοθεί η εφημερίδα, η πρώτη ομάδα που ανέλαβε αυτή την υποχρέωση συσκέφτηκε και αποφάσισε σε γενικές γραμμές εκτός των άλλων «ΝΑ ΑΠΟΦΕΥΓΟΝΤΑΙ ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΣΕ ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ» για να μην γίνει η εφημερίδα όργανο προσωπικών διαφορών. Καλοπροαίρετη κριτική, αλλά προσοχή. Μεγάλη προσοχή. Μη χαλάσουμε το καλό κλίμα που δημιουργήθηκε.

Κάθε χωριανός έχει τις απόψεις του, την δική του κρίση. Οι πιο πολλοί μόνιμοι κάτοικοι, έζησαν τα γεγονότα από κοντά. Εμπάθειες, γκρίνιες παλαιών χρόνων, δεν οδηγούν πουθενά. Δεν έχουν νόημα. Τα τυχόν παθήματα να γίνουν μαθήματα. Καλύτερα μέσα απ' τα δόντια όταν έστω και άθελά μας δημιουργούμε προστριβές.

Στο φύλλο της εφημερίδας ΜΑΗΣ - ΙΟΥΝΗΣ στη στήλη Σχόλια, κάτι παρτίδες ανοίξαμε με το Σύλλογο Ζαγοριού, και μας ανησυχεί.

Για το μέλλον του χωριού» διαβάσαμε για ανάξια κοινοτικά Συμβούλια, ανυπαρξίες, αξιοκρατίες, δόλοισους. Λιθανίσταμε δυο — τρεις χωριανούς, διαβάσαμε προεδρευτικό το νέο κοινοτικό Συμβούλιο, και... φωτογραφίσαμε το μέλλον του χωριού, αλλά η φωτογραφία έγινε αφηρητική. Διότι δεν είδαμε ο φακός ότι: 1) Τα προηγούμενα Κοινοτικά Συμβούλια και αξιοκρατικά ήταν, (αφού αυτά προτίμησαν η πλειοψηφία των χωριανών), και έργα έκαναν (πλατείες, νερό στα σπίτια, δρόμους, πισίστερες κλπ. κλπ) και όπως ήταν φυσικό και λάθη έγιναν. Μόνο οι απέξω από το χορό αλάνθαστοι και σοφοί είναι. Απατηθείς έχουμε, και όλα τα περιμένουμε από το κοινοτικό Συμβούλιο.

Μιλάμε για τα Κοινοτικά Συμβούλια, αλλά ψηφίζουμε στα Γενόμενα και στην Αθήνα. Αγαπάμε το χωριό και λείπουμε τις Παχαλιές. Τα καλά όλα τα βρίσκουμε λάθος και προσφέρουμε στο χωριό λόγια και αέρα καπνιστό.

2) Είδα ο φακός ότι «...Εμφανίστηκαν δυο αδέρφια και έσπασαν το σχολείο γιατί θα έμαζα με το βαλιδωμένο

Παρθενάγειο κλπ. Ναι, και, πραγματικά, μόχθησαν περισσότερο απ' όλους. Όμως και άλλοι πάρα πολλοί δούλησαν και είναι άξιοι συγχαρητηρίων. Και καθένας ξέρει πόσο δούλησε, όπως ξέρουν μερικά πόσο δεν δούλησαν. Ποιος έθαψε επί ώρες και ώρες; Πόσοι κουβαλούσαν πλάκες στο «γύρισμα»; Πόσοι χρηματικά συνέβαλαν; Πόσα χρήματα διαθέσε και θα διαθέσει η Κοινότητα; Πόσο ο Σύλλογος με λογαία κλπ.

Όταν όμως εμφανίζουμε κάποιους χωριανούς σαν σωτήρες πολύ «ΑΔΙΚΑ» εξαφανίζουμε άλλους με πολύ μεγαλύτερη προσφορά. Για όνομα του Θεού! Πρόσφατα διορίστηκε απιστάρων στο χωριό! Δώσαν χωριανούς μεγάλα ποσά για τους δρόμους για τον Αη Γιάννη και τον Αη Νικόλα. Όσοι φτάνουν σπίτι δίνουν και σκύουν το χωριό. Αυτά.

Νομίζω όμως ότι είναι ευκαιρία να αναφερθούμε — τιμώσουμε και τους προγόνους μας που πρώτοι έβαλαν τους θεμελιώδεις λίθους για τις εκκλησίες τα Σχολεία του χωριού μας. Αυτούς που κοβάλλησαν τον μόχθο της ξενιτιάς (Ρουμανία — Μ. Ασία και τον έστρωσαν στους πρόποδες του Αη Γιάννη. Αυτούς που γέμισαν με ανεκτίμητες δωρεές τις εκκλησίες μας. Αυτούς που χύσαν γεφύρια και φτιάξαν αμπέλια. Αυτούς που έσωσαν το χωριό από τους Γερμανούς, και πόσους άλλους.

Χρειάζομαστε ΕΝΟΤΗΤΑ. Όλοι μπορούμε άλλος λόγω άλλος πολύ. Ας φροντίσουμε για το Παρόν και αίγισμα θα έχουμε λαμπρό Μέλλον.

Γ.Γ. Το άρθρο αυτό γράφτηκε πριν τη Γ.Σ. του Συλλόγου.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΙΩΜΟΣ

Σκέψεις απ' την γιορτή του Αη-Γιάννη

Σάββατο 29 Αυγούστου γιορτή της αποκεφάλισης του Ιωάννη του Πρόδρομου. Μόλις έφυγα από την εκκλησία και πήγα να χτυπήσω το σήμαντρο στο θρόνο. Καθήμενος στον δρόμο απασχολημένος με τα σκεπτόμενα σταθευμένα στο χωριό. Περισσότερα ασφαλώς από τους ευλαβικούς προσκυνητές που παρακολουθούν τη θεία λειτουργία, (25 άτομα). Η ινιή μου πηγαίνει μερικά χρόνια πίσω. Θυμάμαι αυτό το χώρο γεμάτο από πλήθος ανθρώπων, άλλοι να παρακολου-

θού την θεία λειτουργία, άλλοι να απολαμβάνουν το υπέροχο θέαμα, άλλοι να κάνουν την πορεία κάτω από τη δροσιά των ελάτων. Και άλλοι να χορεύουν μετά το τέλος της λειτουργίας έξω από τον ιερό ναό. Και τα όργανα παίζοντας απαλά βοηθώντας να γίνει η επιστροφή πιο ευχάριστη.

Αλλά τα χρόνια περνούν, η τεχνολογική πρόοδος, οι καθυμερινές ερεθισμοί, το δραστήριο ξεκίνημα, η έλλειψη αγάπης για τη φύση, κάνουν όλους μας να ξεχνάμε να ανηφορίζουμε για ν' ανάψουμε ένα κεράκι στον «κοινοτικό» ναό. Και θέλω να πιστεύω ότι του χρόνου δεν θάμιασε πάλι όπως φέτος ο γάμος χωριανών και δεκαεφτά ξένα, δούλησε τους



υπάρχει και δρόμος. Θα πρέπει όμως να αναδιώσουμε και το έθιμο με το θάλασμο της εικόνας και το «χρόνιμα» και να φροντίσουμε εκεί να υπάρχουν οι οργανωτικές. Προβέβαια στο κοινοτικό συμβούλιο του χωριού και στο διοικητικό συμβούλιο του εξωρραϊστικού συλλόγου, του χρόνου να φροντίσουμε οι οργανωτικές να βρεθούν στην κορφή ψηλά και οι γλεναζέδες να σπύρουν τον προπεπλεγμένο χορό.

Χρόνος μας πολλά λοιπόν, και του χρόνου να δρισκεύαμε στο μέτρο του δυνατού, ώστε να αναδιώσουμε μερικά από τα ήθη και έθιμα μας που πάνε να σβήσουν.

ΤΑΚΗΣ ΛΕΚΚΟΣ

ΜΙΑ ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΙΓΜΕ ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελ. 3) όλο το χρόνο.
• Κεφαλληνία: Το 60% των δόμων και κοινοτήτων δεν έχει νερό το καλοκαίρι και το 11% ο δεν έχει νερό χειμώνα - καλοκαίρι.
• Ζάκυνθος: Μόνο το 80% των δόμων και κοινοτήτων έχει νερό όλο το χρόνο.

Και για να πάρετε... όλα τα νωμόμων και κοινοτήτων έχει νερό όλο το χρόνο. Σε σύνολο 5.888 δόμων και κοινοτήτων, το 40% έχει ΕΛΛΕΙΨΗ ΝΕΡΟΥ το καλοκαίρι, το 70% ο έλλειψη νερού ΟΛΟ ΤΟ ΧΡΟΝΟ και μόνο το 33% ο έχει άφθονο νερό σε 12μηνη βάση! Πώς;

Σε σύνολο 5.888 δόμων και κοινοτήτων, το 40% έχει ΕΛΛΕΙΨΗ ΝΕΡΟΥ το καλοκαίρι, το 70% ο έλλειψη νερού ΟΛΟ ΤΟ ΧΡΟΝΟ και μόνο το 33% ο έχει άφθονο νερό σε 12μηνη βάση! Πώς;

ΣΤΟΝ ΑΗ-ΓΙΑΝΝΗ ΣΤΟ ΔΙΚΟΡΦΟ

Γράφει η ΓΙΟΥΛΙΚΑ ΦΙΛΗ

Στα τέλη του Αυγούστου εκεί που το καλοκαίρι περνάει με ξαφνικές βροχές και προσωρινές δροσιές, στην αρχή του τρυγητή, Σεπτέμβρη το Δίκορφο γιορτάζει τον Αποκεφαλισμό του Αγίου Ιωάννη στο γραφικό εικηλησάκι που είναι χτισμένο στην κορυφή της πλαγιάς με τις λεφτοκαρυές που πωάνει απ' την επάνω μεριά του χωριού και ιδιοποιείται από τα ύψη, εποπτεύει και προστατεύει όλη την επικράτεια της φύσης. Και τα Ζαγοροχώρια:

Μοναχικός ασκητής και Α-νήμερος ο Αη — Γιάννης μας, μας περιμένει κάθε χρόνο στη λειτουργία της αγρυπνίας. Αναούγει την βαριά του πόρτα και σημαίνει από το σήμαντρο την παρουσία του στην κορυφή!

—Εύμαι ειδή! Ελάτε! Αναθεύτε! Προσπαθείστε! Πιστέψτε με!

Μια μαγική, καταπράσινη διαδρομή μέσα στα έλατα και σ' ένα ιαγέρι που άλλο σαν αυτό στον κόσμο δεν υπάρχει άε πάει στο ξωκλήσι. Κι εκεί, σ' αυτή την διαδρομή αμύγουμε οι χωριανοί! Άλλοι παραθεριστές από όλον τον Αύγουστο κι άλλοι καινούργιοι φερόμενοι την παραμονή επί τούτου για την αγρυπνία.

Πόση χαρά σ' αναπαύματα! Όλοι λίγο πολύ σ' από όλες τις μεριές. Καινούργιοι γαμπροί, καινούργιες νύφες κι άπειρα μικρά φυτάνια κάθε χρόνο, που μαθαίνουν ν' αγαπούν το χωριό. Να μετρούν τις πέτρες του! Να σφιγγουν τις γλυκές μυρουδιές του!

Τζάκια που ξανακαπνίζουν φηγώντας πύττες στις γάστρες! Σπύτια που ξαναχτυπούν με μεράκι και πόνο σε μνήμη για τους πατεράδες και τις μανάδες που μόχθησαν στο χωριό με πρωτόγονα μέσα. Μνήμες ανήλικες χαρές και πίκρες από νεύματα σπρημένα και το φωμί σκόμμα... Από καιρούς κατοχής... κι από ανταρτοπολέμους. Πάνε πια όλα αυτά! Περάσανε!

Ο Αη — Γιάννης πιστός στο χρόνο περιμένει τις γενιές ενώ οι άνθρωποι λειτουργούν όλο και καλύτερα, πιο σωστότερα στην λειτουργία της αγάπης και της αμόνοιας. Ας είναι δοξαμένο το Όνομά Του!

Δίκορφο λοιπόν! 1987.

Κι αφού μοιράζονται τα αν-

τιδωρα από τις λειτουργίες και το, καθιερωμένο σιτάρι όλοι καίτηφορίζουν στην πλαισία του χωριού και κάθονται στα τραπέζια αρχίζοντας να κουτσαπίνουν και να κάνουν κέφι.

Η θριαυδία είναι ζεστή, γλυκειά και όλα είναι τόσο καλοβαλμένα που τέτοιο νοικοκυριό και πάστρα δεν ξανκνείδε το χωριό.

Στον καινούργιο υδριμένο σύλλογο που εξωραίζει λίγο-λίγο το χωριό, προσφέρουν όλοι βοήθεια με τέτοιο ζήλο που η καινότητα μετατρέπεται σε κυφέλη. Όλοι δουλεύουν. Φορούν κάτασπρες ποδιές και μοιράζονται τις δουλειές. Στα χαγιάτα του παλιού σχολείου στο κέντρο της πλατείας στήθηκε το επιτελείο και πάνω στην αυλή της εκκλησίας σε ψηπιέρες φτιάχνουν σουβλάκια και μπιριζόλες. Με δάρδιες συναλλάσσονται κι ο πρόεδρος του χωριού κι ο πρόεδρος του συλλόγου οι γραμματείς και όλα τα απλά μέλη. Κουβαλάνε πιάντα και μεζέδες! Ανάβουν τα μάγουλα από κέφι ώσπου στα πρώτα κυριόματα των οργάνων ο χορός παίρνει τη θέση του και τα προζύμια πιάγονται από τους χορευταράδες που σκουπίζουν στην κυριολεξία με τα γόνατα τις πλάκες του μεσοχωριού.

Παραμονή και τα βιολιά σταμάτησαν στις πέντε τα χαράματα. Την άλλη μέρα το πρωί που έγινε η λειτουργία στον Αη Γιάννη μετρούμενοι ανέδθηκαν στο ξωκλήσι. Μπρος στα εγκόσμια πάντα ο Αισκητής μένει προδομένος και αποκεφαλίζεται αιώνες τώρα με τους χορούς... και των Ηρωιδάδων τα κέφια!

Επί πόντα η εορτή του κάθε χρόνο συμβολίζει εμάς και τις αδυναμίες μας. Εμάς και την ευκολία που αρνιόμαστε και λησιμονούμε τους αφιερωμένους στον Θεό και την κοινωνική προσφορά.

Όταν θέλει ο Θεός βέβαια διέπει τις καρδιές των ανθρώπων και δίνει ανάλογα άγνωστες γλώσσες και πίκρες στους ανθρώπους να μην μπορούν να μιλάσουν. Σαν την Βαβέλ. Όταν διαβάζει όμως την α-θωότητα και την καλή διάθεση δίνει τη γλώσσα της αλληλεγγύης και της αμόνοιας. Ενώνει... δοηθά και παραστέκεται. Δεν κρατάει κακία.

Το Δίκορφο ήταν εγωμένο στο πανηγύρι του Αη Γιάννη. Κόσμος παλός και ξενοχωρήτες πέρασαν. Άλλοι χόρεψαν πρώτοι. Άλλοι ακολούθησαν! Κι εκείνοι που κάθισαν στα τραπέζια έκαναν κέφι με το κέφι των άλλων.

Χαράματα τέλειωσε κι ε-τούτο το γλέντι! Νέος κόσμος. Νειάτα ως το πρωί που ξημέρωσε η γιορτή του Αγίου Αλέξανδρου.

Την «επούριο» που λέει και η Γραφή μετά το γλέντι του Αη Γιαννιού, ξημέρωσε η γιορτή του Αγίου Αλεξάνδρου. Έγινε λειτουργία στην εκκλησία του Αγίου Μηνά στο κέντρο του χωριού κι όλοι ήρθαν με τα καλά τους, για να ακολουθήσουν μετά τις παρές στα γιορτάσια των Αλέκων από σπύτι σε σπύτι με γλυκά και καφέδες και τσίπουρα, με γειά σου και με γειά μου που συνεχίστηκαν στο καφενείο της Βασιλείας μέχρι τις τρεις το μεσημέρι.

Στο χορό της δεύτερης μέρας σειρά έχουν οι χωριανοί. Πόσες θύμησης από παλιούς χορούς και αλλημονήτα γλέντια! Από αγαπημένα πρόσωπα που χάθηκαν πρόωρα και κρατούσαν τον χορό επί ώρες.

Για όσους έχουν ψυχή και αισθήματα αυτές τις ώρες αναταράσσονται οι καρδιές από θορύβους που έχουν ρίζα στα χρόνια της νύκτας. Το βάδισμα τ' αλόγου στο σακκάκι! Η καμπάνα του σπεριγού! Ο ήχος του νερού στην κάνουλα! Το ξηραμένο χόρτο στο αλώνι! Η αγρορήκη στο ηλιοδασίλεμα! Τα φύλλα της καρδιάς στον κόρφο! Τα γινομένα κορόμνηλα στην ποδιά! Τα δαπόμωρα να σου ματώνουν το στόμα! Κι η αγάπη! Αγκάθι και τριαντάφυλλο μαζί!

Αχ χωριό μου! Πώς νάνεις το θαύμα σου κάθε φορά που βρίσκαι ανάμεσα στις δύο κορυφές σου.

Νοιώθω τόσο μικρή και τόσο μεγάλη ταυτόχρονα που αγγίζω το Θεό με τις χαρές μου που επυστρέφεις μέσα από τον χρόνο.

Τα χαράματα της τρίτης μέρας τα βιολιά μέθυσαν και πήγαν στην πέρα δρύση και το κλαρίνο του Σαρέα ξύπνησε απλά από τον ύπνο τις όμορφες!

Τις όμορφες όλων των επο-

χών! Του τότε και του τώρα! Βριαχνή, ξενοχτισμένη και παραιοκάρικη η φωνή του τραγουδιστή καλεί την γυναίκα εξαγνίζοντας με το δροσερό νερό της πηγής την κραυπάλη και το γλέντι:

—Εύπνα περδικαμάτα μου ήρθα στον μαχαλά σου χρυσά στολίδια σούφερα να πλέξεις τα μαλλιά σου. —Κι αν ήρθες καλωσόρισε κι ας έκανες και κόπο. —Έρθες και μιας ομόρφηνες τον έρημο τον τόπο δειν ήξερα αφέντη μου που θάρθ' η καφεγιά σου να στολιστώ να χτενιστώ ναρθώ να σ' ανταμώσω...

Όλο το νόημα του πανηγυριού, ο χορός, τα στροβιλίσματα, τα βλέμματα, τα πιασίματα των χεριών κλείνουν μ' αυτό το τραγούδι.

Οι πόθοι της ζωής περνούν μέσα από την τέχνη του λαϊκού θάρθου και βρίσκουν ανταπόκριση στις καρδιές των ευαισθητοποιημένων ανθρώπων.

Κι αυτή η ευαισθησία εκφράζεται με την θρησκεία, με τον έρωτα, με την τέχνη. Μια τέχνη είναι η Ζωή λοιπόν για όσους ξέρουν να βλέπουν και να εκφράζονται. Για όσους ξέρουν να επικοινωνούν...

Εισφορές

στην

εφημερίδα μας

2.000 δρχ.

Καρράς Σπύρος

1.000 δρχ.

Ριζαντάς Αγγώνης
Μπαζιάρας Κων/νος
Τσιζιμένου Αρτεμίσια
Κοντογιάννης Κων/νος
Καρράς Πολύβιος
Καραγιάννης Βασίλειος
Ρούντος Γιώργος
Κώνστας Λεωτέρης

500 δρχ.

Καπαλλέρη Σταυρούλα
Σιώμου Ρίνα
Μάλλιος Σπύρος